

УДК 657. 37

Степова Т.Г.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку й оподаткування
Одеського торговельно-економічного інституту
Київського національного торговельно-економічного університету

ПЛАН РАХУНКІВ У КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

PLAN OF ACCOUNTS IN THE CONTEXT OF REFORMING THE SYSTEM OF ACCOUNTING IN UKRAINE

АНОТАЦІЯ

Аргументовано необхідність прийняття єдиного Плану рахунків обліку господарської діяльності для підприємств, державних установ і банків. Доведено, що в чинних Планах рахунків багато спільного, в тому числі й об'єкти обліку. План рахунків варто розробляти відповідно до класифікації рахунків за економічним змістом. У ньому доцільно передбачити тільки перелік рахунків першого порядку – синтетичних. При цьому в Робочому плані користувача не повинно бути обмежень ні в кількості субрахунків, ні в рахунках аналітичного обліку.

Ключові слова: план рахунків підприємств, державних установ та банків; єдиний план рахунків; балансові та забалансові рахунки; синтетичні рахунки першого порядку.

АННОТАЦИЯ

Аргументирована необходимость принятия единого Плана счетов учета хозяйственной деятельности для предприятий, государственных учреждений и банков. Доказано, что в действующих Планах счетов много общего, в том числе и объекты учета. План счетов следует разрабатывать в соответствии с классификацией счетов по экономическому содержанию. В нем целесообразно предусмотреть только перечень счетов первого порядка – синтетических. При этом в Рабочем плане пользователя не должно быть ограничений ни в количестве субсчетов, ни в счетах аналитического учета.

Ключевые слова: план счетов предприятий, государственных учреждений и банков; единый план счетов; балансовые и забалансовые счета; синтетические счета первого порядка.

ANNOTATION

The necessity of adopting a single Plan of Accounts for the accounting of economic activities for enterprises, government agencies and banks is argued. It is proved that there are a lot in common in the current Plan of Accounts, including accounting objects. The plan of accounts should be developed in accordance with the classification of accounts for economic content. In it is advisable to provide only a list of first-order accounts – synthetic ones. At the same time, there should be no restrictions for the user in the Work Plan either in the number of sub-accounts or in the analytical accounting accounts.

Keywords: Plan of accounts of enterprises, state institutions and banks; a single chart of accounts; balance and off-balance accounts; synthetic first-order accounts.

Постановка проблеми. Використання терміна «реформування» (від лат. reform – «перетворюю») в системі бухгалтерського обліку і звітності, на нашу думку, пов'язано не тільки з формуванням ринкового середовища в Україні. Процеси «перетворювання» постійно відбувалися та приводили до зміни окремих умов, способів і прийомів із забезпечення економічною інформацією зацікавлених користувачів на різних рівнях управління. Ці процеси завжди

супроводжувалися бажанням спрощення і поліпшення облікової системи загалом чи окремих її складників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження багатьох корифеїв із теорії та практики бухгалтерського обліку нараховують не одну сотню років. Це їхня праця привела методику і методологію обліку на теперішній рівень, і те, що ми зараз аналізуємо, дискутуємо, з чимось не погоджувачись, але маючи можливість продовжити пошуки оптимізації, – теж їхня заслуга.

Реформування системи обліку на різних етапах його розвитку було пов'язано з різними причинами (наприклад, із необхідністю зміни форм рахівництва, форми організації обліку, прийняття Планів рахунків, П(С)БО та НП(С)БО тощо).

Дослідження причин, результатів висвітлювалися у фаховій літературі. Так, меморіально-ордерна форма обліку, елементи якої і досі присутні в обліку окремих установ (бюджетних, банках), у 50-х роках минулого століття була замінена на журнально-ордерну форму. У дискусії «за чи проти» брали участь як вітчизняні вчені (А. Кузьмінський, М.Т. Білуха, Б.І. Валуев), так і закордонні фахівці (Я.В. Соколов, Н.В. Богородський). Журнально-ордерна форма завершувала багатомісячний етап розвитку форм обліку з ручної реєстрації даних, але реєстри журнальної форми і тепер, в останньому варіанті, використовуються на підприємствах малого бізнесу.

Другим етапом реформування обліку можна вважати використання таблично-перфокарткової форми обліку з 1981 р., орієнтованої на перфорацію інформації. Обліковим документом стала табуляграма. Але така форма була технічно складною, трудомісткою та вимагала великих площ. Перехід до таблично-автоматизованої форми давав можливість забезпечити надходження інформації в автоматизованому режимі, але теж мав недоліки, такі як віддаленість техніки від бухгалтерського апарату; висока вартість носіїв і великі витрати на їх використання. Тепер діалогова автоматизована форма бухгалтерського обліку характеризується повною автоматизацією обробки даних і систематизації облі-

кової інформації. Бухгалтер стає безпосереднім учасником технологічного процесу автоматизованої обробки даних (АРМ) із використанням різних бухгалтерських програм.

Не менш цікавим було обговорення необхідності заміни децентралізованої форми організації обліку централізованою. Концепцію та керівництво втіленням у практику взяв на себе П.С. Безруких. Галузеві централізовані бухгалтерії, наприклад для торгівлі, розробляв С.М. Капелюш. Дотепер продовжують використовувати елементи децентралізованої і централізованої організації обліку бюджетні установи. Із прийняттям Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» підприємство самостійно обирає форми ведення бухгалтерського обліку, такі як введення до штату підприємства посади бухгалтера або створення бухгалтерської служби на чолі з головним бухгалтером; користування послугами спеціаліста з бухгалтерського обліку, зареєстрованого як підприємець, який здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи; ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку централізованою бухгалтерією або аудиторською фірмою; самостійне ведення бухгалтерського обліку та складання звітності безпосередньо власником або керівником підприємства [1]. Зміни в організації обліку супроводжувалися переглядом Планів рахунків та інструкцій до їх використання. В історії обліку були часи, коли Плани рахунків бухгалтерського обліку використовували окремо для промислових підприємств, казначейства, банку, сільськогосподарських підприємств, торгівлі. Об'єднання промислових виробничих підприємств з аграрними виробниками та реалізація їхньої продукції (товарів) через торговельні підприємства сприяли на той час не тільки рішенню Продовольчої програми країни, а і злиттю Планів обліку – «промислового», «сільського» та «торговельного». Дотепер, зі змінами та доповненнями, він чинний. Але зараз, як і раніше, окремо існують такі Плани рахунків та Інструкції до їх застосування, як: – План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств та організацій [2]; – План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій суб'єктів малого підприємництва [3]; – План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, розроблений Департаментом податкової, митної політики та методології бухгалтерського обліку [5]; – План рахунків бухгалтерського обліку банків України, розроблений Департаментом бухгалтерського обліку НБУ [6].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Зараз переважна більшість фахівців зорієнтована на дослідженнях, пов'язаних із використанням міжнародних стандартів обліку. На нашу думку, навіть якщо враховувати особливості діяльності під-

приємств, установ та організацій, можна створити єдиний План рахунків бухгалтерського обліку на рівні синтетичних рахунків першого порядку відповідно до загальних вимог організації обліку. Правила ведення бухгалтерського обліку (наприклад, облік основних засобів і грошових коштів, дебіторів і кредиторів, капіталу) притаманні промисловим, сільськогосподарським, торговельним підприємствам, банківським і бюджетним установам. При цьому специфіка виду діяльності тих чи інших буде відображатися в Робочому Плані рахунків бухгалтерського обліку. Він має задовольняти потреби внутрішніх, зовнішніх користувачів та відповідати міжнародним стандартам обліку.

Мета статті полягає в обґрунтуванні необхідності та можливості створення єдиного Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств, організацій та установ.

Виклад основного матеріалу дослідження. Прагнення до створення єдиного Плану рахунків бухгалтерського обліку пояснюється досвідом роботи не тільки на підприємствах, але й викладачем у вишах. Справа в тому, що студенти за спеціальністю «Облік і оподаткування» вивчають спочатку дисципліни «Бухгалтерський облік» (теорія), далі – «Фінансовий облік I-II» з використанням Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств та організацій, а «Облік у банках» – за іншими Планами рахунків бухгалтерського обліку, чинними в Україні. План рахунків бухгалтерського обліку визначається у фаховій літературі вітчизняними дослідниками як «систематизований перелік рахунків бухгалтерського обліку». Одні дослідники конкретизують його побудову відповідно до класифікації рахунків за їх економічним змістом чи вказують на мету – для відображення господарських операцій і накопичення бухгалтерської інформації про діяльність підприємства, необхідної користувачам для прийняття рішень, чи підкреслюють важливість отриманих даних – для управління, контролю і звітності; інші План рахунків називають системою рахунків, сформовану за економічним змістом, призначенням і структурою, розділами, синтетичними та аналітичними рахунками; класифікатором номенклатури синтетичних показників бухгалтерського обліку; керівним документом; єдиним Планом рахунків, який забезпечує тотожність відображення господарських операцій на підприємствах різних типів та різних правових форм власності, що дає можливість бухгалтерам вільно спілкуватися і розуміти один одного, тобто він є «мовою бізнесу» [9]. Необхідно відзначити, що мова йде лише про План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій [3]. Ми назвемо його «базовим».

Спробуємо довести, що можна єдиний План рахунків бухгалтерського обліку розробити для всіх без винятку користувачів, але за умови використання систематизованого переліку рахунків відповідно до класифікації бухгалтерських рахунків за їх економічним змістом. Важливість класифікації рахунків під час створення Плану рахунків відзначав професор Я.В. Соколов. «Гарна класифікація рахунків повинна допомогти учням засвоїти правила запису на рахунках, а практичним працівникам – вибрати рахунки для реєстрації господарських операцій» – такий погляд набув поширення в 50-ті роки минулого століття [7]. Професор поділив прихильників класифікації рахунків на дві групи – на тих, хто визнавав класифікацію рахунків за однією ознакою (за економічним змістом), і тих хто відстоював необхідність класифікації рахунків за економічним змістом, структурою та призначенням рахунків. Досліджуючи теоретичні і практичні аспекти організації бухгалтерського обліку, професор Я.В. Соколов відзначав, що в 1940-1969 роках спостерігалися зміни у Планах рахунків (як у кількості синтетичних рахунків першого порядку, так і в субрахунках) [7, с. 299]. Так, якщо у 1940 році було 124 рахунки і 80 субрахунків, то у 1969 році – 71 і 92. Продовжимо підрахунок: у 2000 році – 87 і 243, у 2017 році – 85 і 258 відповідно, та дослідимо окремі питання.

По перше, дамо стисну характеристику чинним Планах рахунків. Так, усі Плани рахунків бухгалтерського обліку обов'язкові для застосування. В основу Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств та організацій покладена їх класифікація за економічним змістом. План складається з 10 класів, дев'ять перших призначені для балансових рахунків, нульовий – для позабалансових. До балансових рахунків (рахунків першого порядку) введені субрахунки (рахунки другого порядку). Балансові рахунки мають два знаки (10-98), наприклад 10 – «Основні засоби», 60 – «Короткострокові позики»; субрахунки – три знаки (100-982), наприклад код (шифр) 100 – «Інвестиційна нерухомість», 606 – «Прострочені позики в іноземній валюті» [2]. На виконання Програми реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів був затверджений План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій суб'єктів малого підприємництва. Так званий «спрощений» План має перелік тільки синтетичних (балансових) рахунків першого порядку – 30 рахунків (від 10-го коду до 96-го із назвами та стислою інформацією для їх призначення). Відсутні за балансові рахунки. Наприклад, рахунок 10 «Основні засоби» – із призначенням «Облік та узагальнення інформації про основні засоби, інші необоротні матеріальні активи, нематеріальні активи» [3].

З метою забезпечення необхідної деталізації та аналітичності обліково-економічної інформації підприємства можуть вводити до спрощеного Плану рахунків субрахунки, виходячи із призначення рахунків, потреб управління підприємством, використовуючи назви рахунків і субрахунків Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств та організацій. План рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ (до 1.01.2017 р.) містив два розділи: Р. 1 «Балансові рахунки» (9 класів – 47 синтетичних рахунків першого порядку і 159 субрахунків 1-го рівня) та 7 рахунків Р. 2 «Позабалансові рахунки» [4]. Треба відзначити, що назва класів рахунків була аналогічною з переліком класів рахунків Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, крім класу 9 «Витрати діяльності». У бюджетному плані рахунків 9 клас мав назву «Адміністративні послуги». Прийняття нового Плану (з 1.01.2017 р.) для бюджетних установ пов'язано з вимогою ст. 56 Бюджетного кодексу України, якою передбачено, що регулювання питань методології бухгалтерського обліку та звітності про виконання бюджетів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, яким є Мінфін. Новий План теж має 2 розділи, але до Р. 1 «Балансові рахунки» входять 8 класів рахунків (62 синтетичних рахунків першого порядку та 163 – другого порядку). 9-й клас (10 синтетичних рахунків першого порядку і 43 – другого порядку) і 0-й клас (9 рахунків другого порядку) віднесені до Р. 2 «Позабалансові рахунки» [5]. Незважаючи на загальноприйняту практику обліку на «позабалансових» рахунках, а саме відображення господарських операцій тільки за простою схемою обліку, тепер до цього розділу входять рахунки 9 класу, на яких здійснюють облік за методом подвійного запису. Крім того, до радикальної зміни треба віднести включення до Плану рахунків субрахунків другого рівня. Наприклад: транспортні засоби раніше відображали на субрахунку першого рівня – 105 «Транспортні засоби», за новим Планом рахунок 1015 «Транспортні засоби» – це синтетичний рахунок 10 «Основні засоби» субрахунку першого рівня 101 «Основні засоби та інвестиційна нерухомість розпорядників бюджетних коштів» та 5 «Транспортні засоби» – субрахунок другого рівня. Інструкцією про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку банків України передбачається детальна та повна реєстрація всіх банківських операцій з метою забезпечення потреб складання фінансової звітності. Балансові рахунки у Плані рахунків класифікуються за типами контрагентів, характером операцій і ступенем ліквідності активів і зобов'язань. План рахунків забезпечує мультивалютний облік операцій, суть якого полягає в обліку

операцій в іноземній валюті за тими самими рахунками, що й операцій у гривні [9]. У Плані відсутні розділи, є 9 класів, дев'ятий – позабалансовий. Стислий зміст планів рахунків бухгалтерського обліку наведено у таблиці 1. Бухгалтерський облік операцій за позабалансовими рахунками ведеться за системою подвійного запису. Позабалансові рахунки кореспондують тільки між собою. 8-й клас не має переліку рахунків, бо передбачається, що кожний банк самостійно вибирає необхідні шифри рахунків для ведення управлінського обліку. Залишки за рахунками класу 8 не враховуються під час складання фінансової звітності банку. Кожний клас розподілений на рахунки II порядку (двозначні – розділ); рахунки III порядку (тризначні – група); рахунки IV порядку (чотиризначні – балансовий рахунок) [10]. Так, наприклад, за Планом рахунків банківських установ основні засоби віднесені до Класу 4 «Фінансові та капітальні активи», обліковуються на рахунку другого порядку – 44 «Основні засоби» в групі 440 «Основні засоби» – рахунку III порядку та балансовому рахунку 4400 «Основні засоби» – рахунку четвертого порядку [9]. Банки в обліковій політиці самостійно визначають порядок формування аналітичних рахунків за балансовими рахунками класу 6 «Доходи» та класу 7 «Витрати» у внутрішньому плані рахунків. Особливістю Плану рахунків є перелік транзитних рахунків, які використовують

для обліку платежів до перерахування їх за призначенням згідно з нормативно-правовими актами або договорами. Порядок ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в банках встановлюється Національним банком України. Загальна кількість рахунків за Планом рахунків банку перевищує 1000 рахунків. Перші 7 класів: синтетичні рахунки першого порядку – 47; субрахунки другого порядку – 158; третього – 721. У 9 класі синтетичних рахунків – 90, субрахунків – 39 та 142 відповідно [9]. По-друге, проведемо зіставлення Планів рахунків щодо поділу рахунків на класи. Так, у Плані рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ (до впровадження нового Плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі з 01.01.2017 р.) та «базовому» Плані назви класів збігалися з 1 по 8 включно (табл. 1). У Новому Плані – тільки 7, 8 та 0 класи. Клас 6 об'єднує «Зобов'язання» без поділення на поточні як у «базовому» класі 5 «Довгострокові зобов'язання» і 6 «Поточні зобов'язання». У Плані рахунків бухгалтерського обліку банків України теж є однакові назви класів з вищевказаними планами, це класи 6 «Доходи», 7 «Витрати» та 9 «Позабалансові рахунки». Восьмий клас рахунків у Плані банку призначений для управлінського обліку, а в «базовому» плані – на рахунках 8 класу накопичується інформація про витрати за елементами

Таблиця 1

Стислий зміст чинних Планів рахунків бухгалтерського обліку

План рахунків бухгалтерського обліку			
«базовий» [2]	бюджетних установ [4]	у державному секторі [5]	банків України [6]
	<i>Р. 1. Балансові рахунки</i>	<i>Р.1. Балансові рахунки</i>	
Клас 1. Необоротні активи	Клас 1. Необоротні активи	Клас 1. Нефінансові активи	Клас 1. Казначейські та міжбанківські операції
Клас 2. Запаси	Клас 2. Запаси	Клас 2. Фінансові активи	Клас 2. Операції з клієнтами
Клас 3. Кошти, розрахунки та інші активи	Клас 3. Кошти, розрахунки та інші активи	Клас 3. Кошти бюджетів та розпорядників бюджетних коштів	Клас 3. Операції з цінними паперами та інші активи і зобов'язання
Клас 4. Власний капітал та забезпечення зобов'язань	Клас 4. Власний капітал	Клас 4. Розрахунки	Клас 4. Фінансові та капітальні інвестиції
Клас 5. Довгострокові зобов'язання	Клас 5. Довгострокові зобов'язання	Клас 5. Капітал та фінансовий результат	Клас 5. Капітал банку
Клас 6. Поточні зобов'язання	Клас 6. Поточні зобов'язання	Клас 6. Зобов'язання	Клас 6. Доходи
Клас 7. Доходи і результати діяльності	Клас 7. Доходи	Клас 7. Доходи	Клас 7. Витрати
Клас 8. Витрати за елементами	Клас 8. Витрати	Клас 8. Витрати	Клас 8. Управлінський облік
Клас 9. Витрати діяльності	Клас 9. Адміністративні послуги	<i>Р.2. Позабалансові рахунки</i>	Клас 9. Позабалансові рахунки
Клас 0. Позабалансові рахунки	<i>Р. 2. Позабалансові рахунки</i> Клас 0. Позабалансові рахунки	Клас 9. Позабалансові та управлінські рахунки бюджетів та державних цільових фондів Клас 0. Позабалансові рахунки розпорядників бюджетних коштів та державних цільових фондів	

з метою заповнення Р. 3 «Елементи операційних витрат» «Звіту про фінансові результати», в держсекторі (бюджеті) – для квартального та річного Балансу як розшифровка залишків на початок звітної періоду, надходження, вибуття та залишку на кінець звітної періоду.

По-третє, просте зіставлення цих Планів рахунків показує не тільки зміни в назвах класів. Так, наприклад, якщо раніше 1-й клас мав назву «Необоротні активи», то тепер – «Нефінансові активи», і до нього, крім необоротних активів у загальному понятті, віднесені такі активи, як виробничі запаси, біологічні активи, готова продукція, МПП тощо (рахунки 15 «Виробничі запаси», 16 «Виробництво», 17 «Біологічні активи», 18 «Інші нефінансові активи», 1811 (1821) «Готова продукція»; 1812 (1822) «Малоцінні та швидкозношувані предмети» тощо) [5].

По-четверте, поділ рахунків на балансові та позабалансові є у всіх планах. Так, у Плані рахунків держсектору у розділі 2 «Позабалансові рахунки» наведені два класи – 9 і 0. Причому дев'ятий клас використовують органи Казначейства за правилами подвійного запису. За класом 0, як і в інших Планах, облік ведеться за простою системою обліку. Рахунки цього класу за назвою ідеально збігаються від 01 до 09 у Планах для бюджету та банку; 09 «Амортизація» є лише в «базовому» плані (для накопичення суми амортизації) (табл. 2).

По-п'яте, одні й ті самі об'єкти обліку у різних Планах рахунків мають різні коди (шифри, номери). Наприклад, готівка у банку – 10 «Готівкові кошти», у «базовому» плані рахунків – 30 «Каса», у плані рахунків бюджетних установ – 22 «Готівкові кошти та їх еквіваленти». «Запаси матеріальних цінностей» в банках відображають на 34 рахунку, в бюджетних установах – на різ-

них рахунках: 15 «Виробничі запаси», 18 «Інші нефінансові активи», а в «базовому» плані на рахунках 2 класу «Запаси». Має місце повний збіг у назві об'єктів, але в різних планах вони мають різні коди. Так, за Планом рахунків банку основні засоби треба обліковувати на рахунку 44 «Основні засоби», у «базовому» та бюджетному – на рахунку 10 «Основні засоби». Зазначимо, що в національних стандартах з обліку немає прив'язки до кодів рахунків. З іншого боку, якщо вносити показники до звітної Ф. 1 «Баланс» для держпідприємств за статтею активу «Поточна дебіторська заборгованість» (2 розділ «Фінансові активи») чи статтею пасиву «Поточні зобов'язання» (Р. 2 «Зобов'язання») «за розрахунками із соціального страхування» (код рядків – 1140 і 1565 відповідно), то інформацію треба шукати на субрахунках, назва яких прихована на синтетичному рахунку 63 «Розрахунки за податками і зборами», а саме – 6313 (6323) «Розрахунки із загальнообов'язкового державного соціального страхування». У старому Плані як у «базовому» це був рахунок 65 «Розрахунки із страхування».

Висновки. Обмеження обсягом статті не дають автору змоги навести таблицю, зміст якої доводить, що синтетичні рахунки першого порядку, затверджені до використання у вищезазначених базовому і державному Планах рахунків, під час зіставленні мають такі значення: повністю ідентичними є 14 синтетичних рахунків у назві та кодів, 19 – мають однакову назву, тобто 41% від загальної кількості рахунків державного плану мають однакові об'єкти обліку. Щодо Плану рахунків банку, то спостерігається лише 19% збігання з назвою об'єктів державного та лише 6% – базового плану рахунків. Все вищезазначене дає нам надію на те, що можна знайти консенсус та розробити дійсно

Таблиця 2

Забалансові рахунки Планів рахунків

	План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій [3]	План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі [6]	Плану рахунків бухгалтерського обліку банків України [7]
Клас 0. Забалансові рахунки	01 Орендовані необоротні активи	01 Орендовані основні засоби та нематеріальні активи	01 Орендовані основні засоби та нематеріальні активи
	02 Активи на відповідному зберіганні	02 Активи на відповідному зберіганні	02 Активи на відповідному зберіганні
	03 Контрактні зобов'язання	03 Бюджетні зобов'язання	03 Бюджетні зобов'язання
	04 Непередбачені активи і зобов'язання	04 Непередбачені активи	04 Непередбачені активи
	05 Гарантії та забезпечення надані	05 Непередбачені зобов'язання, гарантії та забезпечення надані	05 Непередбачені зобов'язання, гарантії та забезпечення надані
	06 Гарантії та забезпечення отримані	06 Гарантії та забезпечення отримані	06 Гарантії та забезпечення отримані
	07 Списані активи	07 Списані активи	07 Списані активи
	08 Бланки суворого обліку	08 Бланки документів суворої звітності	08 Бланки документів суворої звітності
	09 Амортизація	09 Передані активи відповідно до законодавства	09 Передані активи відповідно до законодавства

один «єдиний» План рахунків бухгалтерського обліку із синтетичними рахунками першого порядку. Проте, на наш погляд, спочатку треба шукати можливості об'єднання «базового» та «державного» Планів та за основу взяти «базовий», керуючись тим, що він «обслуговує» більше користувачів, ніж «державний», і в них багато спільного. Перспективи подальшого дослідження автор бачить у вивченні зарубіжного досвіду щодо застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку (зокрема, досвіду Німеччини, Америки, Японії, Китаю).

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. – № 996-XIV: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
2. План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств та організацій від 30.11.99 р. – № 291: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.buhoblik.org.ua>
3. План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій суб'єктів малого підприємництва від 19.04.2001 – № 186: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>
4. План рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ від 26.06.2013 р. № 611: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1214-13/>.
5. План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі від 29.12.2015 р. – № 1219: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0161-14>
6. План рахунків бухгалтерського обліку банків України від 17.06.2004 р.- № 280: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-04>
7. Соколов Я.В. История развития бухгалтерского учета. – М.: Финансы и статистика, 1985. – 367 с.
8. План рахунків бухгалтерського обліку: Навч. посіб. / [Верига Ю.А., Зима Г. І., Кулявець Н. О]. К.: – Центр учбової літератури, 2010. – 176 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pidruchniki.com/1904032353>
9. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку банків України від 17.06.2004 р. – № 280 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0919-04>